

Tilsynsutvalget for dommere
Domstolsadministrasjonen
Postboks 5678 Sluppen
7485 Trondheim

Sandnes 01.01.2014

Ove Martin Kolnes
Brattholen 6, 306
4313 Sandnes

Vedrørende sak 80/13

Jeg viser til tilsvar fra Helge Bjørnestad og Richard Saue. Jeg kan ikke se at Lars Ole Sikkeland har gitt tilsvar og etterlyser dette.

Tilsvaret fra Bjørnestad og Saue krever å bli besvart.

Først vil jeg påpeke at saken dreier seg om et borgerlig rettskrav, Mortifikasjon, og tilhørende sivile krav. Mortifikasjon er ikke straff, vi har heller aldri krevd straff. Vi forventer derfor en domstol som er upartisk og uavhengig og som likebehandler partene.

1. Angående Helge Bjørnestad sine påstander

Bjørnestad påstår at det aldri har kommet noen habilitetsinnsigelser mot Sikkeland fra vår side. Dette er jo helt feil. Vi viser til vår innsigelse som vi ikke fikk medhold i ved Lagmannsretts kjennelse av 16.05.2012. Sikkeland var fortsatt ansatt i advokatfirmaet Hjort som hadde Statoil ASA som en av sine største kunder og var nevnt i deres årsrapport. Han satt også som styremedlem i selskapet. Vi mente han var i en interessekonflikt, i og med han sannsynligvis skulle tilbake til Hjort og samarbeide med Statoil. Lagmannsretten var ikke enig i dette.

Det ble gjort innstendige innsigelser mot Sikkelands habilitet FØR vi fikk høre at han hadde vært i jobbsamtaler med vår motpart bak vår rygg!

Sikkeland og Bjørnestad må ha visst at nye forhold, som at Sikkeland plutselig var i jobbsamtaler med Statoil ASA bak vår rygg, må ha vært i vår interesse å vite om. Hvordan skal vi som part kunne benytte rettsmidler mot en potensiell inhabil dommer når vi aldri får vite om forholdet?

Bjørnestad hevder at vi ikke har gjort innsigelser mot Saue sin habilitet. Nei, men det vil ikke si at vi var av den formening at han var inhabil. Han gjorde en fullstendig feil avgjørelse om at vi ikke var rette saksøkere og som ble omgjort av Lagmannsretten. Etter denne kjennelsen forventet vi å aldri se noe mer til Saue igjen. Sjokket var stort da Saue var den som avløste Sikkeland.

Habilitet

Selv om en realitetsbehandling av habilitetsspørsmålet ikke er del av denne sak klarer likevel ikke Bjørnestad å dy seg fra å behandle realiteten i sitt tilsvar. Bjørnestad påstår at Sikkeland bare gjorde administrative avgjørelser og derfor ikke var inhabil.

Er en dommer inhabil, er han også inhabil til å gjøre rent administrative oppgaver. Han skal holdes helt borte fra saken! Han skal ikke ekspedere noe, han skal ikke legge til rette for noe eller gi inntrykk av at han sitter med saken. Sikkeland ga inntrykk ovenfor oss om at han administrerte saken fullt ut. Han ga aldri noen indikasjoner om at han skulle trekke seg eller hadde begrensninger i sin utøvelse.

Bjørnestad påstår videre at det forelå en avtale mellom Sikkeland og Saue om begrensninger i hans utøvelse.

Vi ber Bjørnestad legge frem avtalen mellom Saue og Sikkeland, eller annen dokumentasjon som viser at Sikkeland hadde begrensninger og hvilken dato en slik avtale ble inngått.

Kravet om bevisopptak av Michael Price

Krav om bevisopptak av Michael Price er et krav som strekker seg tilbake til fra sakens begynnelse, allerede i 2010, sammen med kravet om identiteten til Company X og kilden til "Quote A". Hvert prosesskriv som har blitt sendt inn har fastholdt disse krav. Vi som part har vist stor respekt for den sendrekthet som Stavanger Tingrett har vist. I frykt for å skade vår sak har vi aldri gitt uttrykk for den store frustrasjon som vi har hatt. Da Sikkeland gjorde sin kjennelse unnlot han å ta stilling til kravet om bevisopptak av Michael Price og de andre krav. Han ga ingen indikasjon om at dette skulle komme senere. Tvert om satte han opp en hovedforhandling noen måneder senere som han var ment å administrere.

Kjennelsen han gjorde mener vi og våre advokater fremdeles er fullstendig gal. Dette mener tydeligvis også Stavanger Tingrett, noe jeg kommer tilbake til senere. Når vi ikke fikk gehør for vårt syn og heller ikke gehør for at Sikkeland den gang var inhabil ga vi opp kravet om bevisopptak av Michael Price. Grunnen til dette var enkel. Vi var i den tro at det var Sikkeland som skulle gjøre avgjørelsen og vi visste at med Sikkeland som administrator ville vi ikke vinne frem. Ikke visste vi at han da var inhabil og ikke skulle gjøre avgjørelsen.

Vi trakk altså kravet om bevisopptak av Michael Price på grunn av at Sikkeland skulle ta avgjørelsen! Bjørnstad glemmer å nevne at det fortsatt er 2 andre sivile krav som enda ikke har blitt behandlet av Stavanger tingrett, kravet om identiteten til Company X og kravet om identiteten til kilden til "Quote A".

Bjørnstad påstår at det aldri var meningen at Sikkeland skulle lede hovedforhandlingen mellom partene. Jeg viser til avgjørelse fattet av Sikkeland der han fastsetter dato for hovedforhandling i 2012. Vi som parter får med nød og neppe utsatt denne datoen. Det var klart og tydelig at det var Sikkeland selv som skulle ha administrert denne hovedforhandlingen. Det var ALDRI meningen at Saue skulle ha administrert den da han hadde gitt fra seg saken for godt!

Det var naturlig at Saue vek sete og trakk seg for godt etter å ha avgitt en fullstendig feil kjennelse som ble opphevet av Lagmannsretten om at vi ikke var rette saksøkere. Vi som part opplevde skifte igjen fra Sikkeland tilbake til Saue som å gå fra pest til kolera og en ren provokasjon fra deres side.

Sikkeland gjorde flere avgjørelser i saken og ivret for å sette opp en hovedforhandling som han skulle administrere. Jeg registrerer at Bjørnstad har behov for å nedjustere viktigheten av Sikkeland sin rolle i denne sak.

Til sist:

Mener virkelig Bjørnstad det er uproblematisk at Sikkeland er i jobbsamtaler med vår motpart, med samme juridisk avdeling hos vår motpart, som vi er i en rettslig konflikt med.

Bjørnstad svarer heller ikke på hvorfor Statoils inngående kontakt med Sikkeland aldri ble formidlet hverken til oss eller vår advokat. En slik formidling var påkrevd slik at vi kunne ha VURDERT egnede rettsmidler. Det er ikke Bjørnstad, Saue eller Sikkelands oppgave å ta en slik vurdering for oss som part. Dette er opp til oss og våre advokater.

Forstår jeg Bjørnstad slik at vi ALDRI skulle få vite om den inngående kontakten mellom vår motpart og Sikkeland?

At vi først nå ved en tilfældighet og en samvittighetsfull kilde fikk vite om inngående kontakt mellom Sikkeland og Statoil ASA mens han administrerte saken reparerer ikke dette siden vi nå må henvende oss på nytt til rettsapparatet for gjenopptakelse istedenfor at det hele kunne ha blitt tatt der og da.

Jeg ønsker å spørre Bjørnstad om det har vært annen inngående kontakt mellom Statoil og Sikkeland eller Saue enn det vi tilfældigvis har fått vite?

Vi som part har kjøpt og betalt for tjenester fra et av Norges mest anerkjente advokatbyråer som sitter på stor kunnskap. Vi er rimelig trygge på at en formidling om at det var inngående kontakt mellom vår motpart og Sikkeland ville ha blitt håndtert på riktig vis fra advokatbyråets og vår side.

Vi forbereder nå sak for den Europeiske menneskerettighetsdomstol. Bjørnestad kan hevde å ha avsluttet saken fra sin side, men Bjørnestad skal være klar over at denne sak igjen vil komme på hans bord. Denne gang er det ikke Statoil ASA sitt omdømme som står på spill og skal forsvares fra dere, men norske domstolers omdømme som uavhengig og upartisk. Der vil dere ikke bli hørt på at Statoil er så stort og det norske juridiske miljø er så lite at man ikke kan unngå sammenblandinger. De "stordriftsfordeler" Statoil ASA blir gitt i det norske rettsvesen må det snart bli tatt et oppgjør med.

Jeg legger ved en artikkel fra Dagens næringsliv som illustrerer de utfordringer man står ovenfor. Artikkelen taler for seg selv og trenger ikke kommenteres annet enn at hvis jeg selv noen gang skulle ha omdømme- problemer, hadde det vært fint om jeg kunne blitt invitert til lignende seminar, som Statoil blir, for å kunne tale min sak til nordiske domstoler.

Vi som selskap og enkeltpersoner har flere års virke i utlandet. Jeg har selv vært involvert i noen saker for det Ghanesiske rettsvesen. Både vunnet og tapt. Likevel, selv langt ute i den Ghanesiske bush ved en lokal domstol, har jeg aldri opplevd å ikke kunne stole på at vi stod ovenfor en upartisk og uavhengig domstol. Det vi har opplevd opp mot, og i selve hovedforhandlingen i Stavanger Tingrett har vært et kultursjokk.

2. Angående Richard Saue

Jeg og mine medparter opplevde et lite sjokk da vi mottok Saue sitt motsvar:

Vi har ikke vært klar over at Hege Ersdal, vår advokat, har kontaktet Saue for å spørre ham om hans behandling av henne under hovedforhandlingen.

Vi oppfordret henne å klage til tilsynsutvalget for dommere, men siden det ville forstyrre rettsprosessen og fordi det ble krevd en høy timepris fra hennes side på å klage valgte vi å ikke gjøre det. Likevel hadde vi et håp om at hun ut av eget initiativ klaget til tilsynsutvalget. Dette gjorde hun dessverre ikke.

At hun likevel valgte å sende en Email til Saue av eget initiativ viser at vår klage umulig kan være grunnløs. Det viser at både vi og vår advokat opplevde hele hovedforhandlingen som en krenkelse og uavhengig av hverandre føler oss tvungne til å reagere.

At hun valgte å sende Saue en personlig Email istedenfor å bringe det inn for tilsynsutvalget for dommere er etter vår mening uheldig.

Slik jeg forstår det er en Email av den karakter som ble sendt av Ersdal til Saue meget sjelden. Hege Ersdal er en advokat med kunnskaper og meget tung erfaring. Hun har også hatt et team av advokater fra hennes advokatkontor bak seg. Man må gå ut fra at en slik Email ikke blir sendt med lett hjerte fra henne.

Saue sitt svar til henne er for oss av interesse. Slik vi forstår Saue gjorde hun en meget dårlig jobb. Saue gir også uttrykk for at vi hadde en dårlig sak. Det siste er ikke nytt for oss. Helt siden 2010 har vi hatt en sterk intuisjon om at Saue var forutinntatt. Hans forutinntatthet har preget alle brev vi har mottatt fra ham og alle prosessuelle avgjørelser foretatt av ham. Det preget også 4 dager med hovedforhandlinger.

Det er riktig som hun påstår at Saue nedverdiget henne i retten. Han avbrøt henne gjentatte ganger i hennes utspørring av vitner og i hennes prosedyre. Ikke en eneste gang ble vår motparts advokat avbrutt. Hun nevner ikke at Saue sin atferd under hovedforhandling skadet vår sak betraktelig.

Saue sine gjentatte avbrytelser kom ikke fordi Saue hadde fornuftige spørsmål å stille, vi som part forstod meget godt hvilken juss Ersdal formidlet. Hun viste både til nasjonal og internasjonal

rettspraksis på området som støttet hennes juss. Saue sine avbrytelser var et irritasjonsmoment og ødela fullstendig utspørringen av viktige vitner. Det merkelige var at Saue sine ikke- juridiske meddommere forholdt seg fullstendig tause under den 4 dager lange hovedforhandlingen og hadde ingen spørsmål rundt jussen Ersdal formidlet. Hvis Saue ikke forstod hva Advokat Ersdal forsøkte å formidle må uansett hans ikke- juridiske meddommere da ha forstått det.

Saue ønsker å misforstå når han forsøker å få det til at vi angriper ham for å ha ledd i retten. Hans kommentar om at Ersdal ikke måtte være så sint i stemmen utløste latter i salen og var ment for å avbryte en meget viktig utspørring av et meget viktig vitne. Det var en meget simpel hersketeknikk for å sette Ersdal ut av spill. Saue fulgte opp sin "vittige" kommentar med å stoppe utspørringen ved å hevde at de spørsmål Ersdal spurte var utenfor saken. Hun fikk ikke lov å spørre vitnet flere spørsmål. For å skjønne hvorfor Saue gjorde dette kreves det en nærmere beskrivelse av hva som skjedde, hva som kom frem og hva som ikke fikk lov å komme frem i retten:

Vitnet som ble spurt ut var Michael Price. Sjef for "Integrity Department" i Statoil. Det var han som hadde lagt frem anklagen om korrupsjon gjennom Quote A for daglig leder i Biofuel. Hans posisjon og stilling er av en slik karakter at han ikke trenger noen beskyttelse. Han skal være mann nok til å kunne svare for seg. Jeg kan ikke skjønne at det er Saue sin oppgave å beskytte et vitne som beviselig blir tatt med buksa nede av en advokat hvis oppgave nettopp er å avsløre slike truseløse vitner!

Problemet for Michael Price var at han forsnakket seg i retten. Han la frem 5 spørsmål som var sendt til de aktører som fabrikkerte korrupsjonsanklagen. Det ene spørsmålet og svaret på dette spørsmålet, viste at Michael Price VISSTE da han la frem korrupsjonsanklagen at dette var fabrikkert og ikke kunne være riktig.

Saue oppdaget forsnakkelsen fra Michael Price, men hans meddommere, som ikke hadde samme kunnskap som Saue selv, måtte for enhver pris ikke skjønne at Michael Price hadde lagt frem korrupsjonsbeskyldningen i ond tro og i den hensikt å skade Biofuel- gruppen.

Spørsmålet og svaret som Michael Price la frem viste at "Quote A" omhandlet påstått korrupsjon fra Biofuel sin side i ervervelsen av en lisens for fossil oljevirkksomhet. Jeg, og selskapet Biofuel AS, er bønder og har ingenting med fossil olje å gjøre! Korrupsjonsbeskyldningen falt derfor til grunnen og hadde ingenting med jordbruk å gjøre. Likevel har Statoil påstått i prosesskriv og i media før hovedforhandlingen at "Quote A" hadde noe med Biofuel å gjøre inntil de ble tatt med buksa nede i Stavanger Tingrett.

Man skulle tro at Saue hadde anstendighet og ryggrad nok til å la det hele forbigås i stillhet i sin skriftlige dom, men det var nødvendig for Saue å vise at Statoil hadde utvist aktsomhet da de la frem korrupsjonsbeskyldningen. Derfor forfatter Saue en beviselig usann påstand i sin dom:

"Retten viser for øvrig til at Statoil, etter at den første rapporten kom, stilte detektivbyrået konkrete spørsmål opp mot korrupsjonsutsagnet med sikte på å avklare kvaliteten og relevansen av utsagnet opp mot Biofuel, og hvor svarene fra detektivbyrået ikke var egnet til å svekke koblingen opp mot Biofuel".

Hvor Saue og hans meddommere får det fra at svaret fra detektivbyrået ikke var egnet til å svekke koblingen opp mot Biofuel vites ikke. Det var ikke dette som kom frem i hovedforhandlingen! Før hovedforhandlingen satt vi som part med en korrupsjonsanklage over selskapet og oss. Etter dommen er situasjonen vesentlig forverret. Nå er plutselig korrupsjonsanklagen "kvalitetssikret" av Stavanger Tingrett!

For oss som part fremstod derfor dommen som en ny krenkelse. Vi var av den klare mening at Saue hadde opptrådt uredelig ved å fordreie og skjule hva som virkelig kom frem i hovedforhandlingen. Vi tok det for gitt at dette ville bli rettet opp i en anke til lagmannsretten uten at vi måtte angripe Saue slik vi nå gjør. Sjokket var stort da Lagmannsretten avviste anken. Vi er nå nødt til å bringe denne usanne påstanden fra Saue inn for den Europeiske Menneskerettighetsdomstol for brudd på Artikkel 8.

I sitt tilsvare utviser Saue en forbløffende omsorg i forhold til parter og vitner. De skal visstnok beskyttes. Jeg finner det derfor underlig at han tvang den ene part, Finn Byberg, å utlevere identiteten til en potensiell arbeidsgiver som hadde avvist hans arbeidssøknad på grunn av korrupsjons-

beskyldningen. Denne arbeidsgiveren ønsket ikke sin identitet avslørt, men ble altså ikke hørt. Samtidig, uten begrunnelse, ble vårt krav om å få utlevert identiteten til noen simple kjeltringer som hadde fabrikkert korrupsjonsbeskyldninger mot oss avvist. Det har heller aldri blitt skikkelig behandlet. Disse skulle beskyttes av både Statoil og rettsstaten Norge. Vi er svært bekymret over de holdninger som Stavanger Tingrett her forsvare.

Disse kjeltringene, som har vist evne og vilje til å skade meg og selskap og som fortsatt er virksomme dere ute, er de eneste vinnerne i denne 4 år lange sak. Det er svært beklagelig at Stavanger Tingrett ved Bjørnestad, Sikkeland og Saue løper deres ærend.

Det er flere uttalelser i dommen som viser at Saue ikke har handlet med redelighet. Flere av disse vil bli angrepet i klage til den Europeiske menneskerettighetsdomstol. Likevel er det enda et forhold som jeg ønsker å påpeke.

Vi hadde i lang tid gjennom flere henvendelser til retten og anke til lagmannsrett og høyesterett krevd å få ut de rapporter Statoil hadde kjøpt og betalt om meg, selskapet og selskapets ansatte fra et ukjent detektivbyrå. Ikke uventet fikk vi aldri tilgang til disse rapporter. På magisk vis (dissens) kom rettsstaten Norge frem til at de ikke kunne anses som bevis. Vel, dette er ikke helt riktig. De var bevis, men såkalte "sannhetsbevis", meget spesielle bevis. Dette er bevis, som ikke er bevis, men som likevel er beviser. Forstå det den som kan, kanskje den Europeiske menneskerettighetsdomstol kan gjøre det mer forståelig?

Saue må ha sett at denne rettskraftige avgjørelsen var til lite gunst for Statoil. Selv om han presiserte for oss i brev form at innholdet i rapportene ikke var beviser i hovedforhandlingen:

"Retten finner i tråd med lagmannsrettens subsumsjon - som den slutter seg til - at bevisførsel ved vitner om innholdet i IDD- rapporten, dens avgiver og hvem som eventuelt er kilden til Quote A, ligger utenfor sakens rammer."

I dommen endret Saue plutselig mening:

"Hva særlig gjelder innholdet av de rapporter som Statoil mottok fra detektivbyrået, bygger retten i det vesentlige på opplysninger fra vitnet Price og Orestis (Statoil)".

Her er plutselig innholdet i rapportene av stor relevans og ansett som bevis. Dette var nødvendig for å kunne frikjenne Statoil og konkludere med aktsomhet. Saue mener ikke at rapportene er "magiske" beviser (såkalte sannhetsbevis som kun Statoil hadde lov å føre) siden han slår fast i dommen at Statoil har avstått å føre slike beviser.

Saue velger altså å grave opp og ugyldiggjøre en rettskraftig avgjørelse, alt for å kunne frikjenne Statoil.

Saue påstår at kunngjøringen om hovedforhandlingen ble rettet opp i. Som vanlig blir dette påstand mot påstand. Vi som part registrerte aldri at dette ble rettet opp i. Sted, tidspunkt og navn på parter ble aldri etter hva vi registrerte kunngjort på Stavanger Tingrett sine nettsider. Vi har vært i kontakt med Journalist i Stavanger Aftenblad som påstår at kunngjøring om hovedforhandling aldri ble lagt ut på nettsiden forbeholdt pressen. Det må da finnes et skjermbilde som Stavanger Tingrett kan legge frem som underbygger påstanden at det ble rettet opp i?

Hvis så ikke har skjedd er ikke dette så merkelig. Rettsforberedende møte tilbake i 2010 ble holdt for lukkede dører mot vår vilje. Den eneste journalist, en fra det lille nettstedet Offshore.no, ble kastet på dør den gang. At Saue ønsket å unngå bråk rundt en avgjørelse om lukkede dører ved å unngå å kunngjøre om forestående hovedforhandling er derfor ikke så rart. Saue fikk det som han ville. Det var ikke en eneste tilhører på noen av de 4 dagene hovedforhandlingen pågikk. Saue kunne forfatte usannheter i sin dom uten at en kritisk presse fikk innsyn i hva som virkelig skjedde i hovedforhandlingen.

Saue anklager meg og mine medparter for å spekulere i hans motiver. Vi vet ikke hvilke motiver Saue

og Stavanger Tingrett skulle ha for å forskjellsbehandle oss som part. Saue ønsker ikke en gang frivillig å opplyse oss om eventuelle familiære forbindelser han skulle ha i selskapet Statoil ASA. Slik vi forstår ham oppfordrer han oss å benytte rettsmidler for å tvinge ham å opplyse om slike forhold.

Saue kan slappe av, vi kommer ikke til å be det norske rettsapparat om å tvinge ham til dette. Saken overføres til den Europeiske menneskerettighetsdomstol.

Saue har tidligere vært regjeringsadvokat og sterkt involvert på siden til oljeindustrien i "dykkersaken" som Norge nettopp tapte i EMD. Noe av hans forutinntatthet kan kanskje komme derfra.

Denne sak kan ikke avvises på grunn av oversittet tidsfrist. Det er en absolutt frist på 1 år som denne sak faller inn under. Hege Ersdal sin henvendelse til Saue har vi aldri fått vite om før nå og må tas hensyn til. Dette er en sak som også har blitt anket opp til Høyesterett. Det kan ikke kreves at vi som part skal måtte klage inn til tilsynsutvalget før saksforholdet er ferdig i rettssystemet.

Vi ber til sist om at tilsynsutvalget ber om uttalelse fra:

1. Advokat Hege Ersdal
2. Uttalelse fra meddommerne.
3. Purre på tidligere dommerfullmektig Sikkeland for å få hans uttalelse.

Mvh

Ove M Kolnes